

El bruixot de Prats

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Prats de Lluçanès

Coordenades:

Latitud: 42.00889
Longitud: 2.0307
UTM Est (X): 419736
UTM Nord (Y): 4651218

Classificació

Número de fitxa 08171-96
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 29/12/2006 - 01:00

Descripció

"A Prats de Lluçanès hi havia un home que als vuitanta anys posà dentat nou. Era anomenat el bruixot i habitava una casa solitària coneguda pel Tort, perquè durant la Guerra dels Matiners hi havia la guàrdia de reserva. La casa s'alçava al peu del Torrentet dins del qual, al segle passat, hi havia el perímetre edificat de Prats.

Aquest home deia que de petit una bruixa l'havia fet bruixot.

Un dia la seva mare, irritada per una rebequeria, mentre remenava les farines que bullien, li tirà el culler i

l'empastifà de farines. Llavors la bruixa se l'endugué al peu del Pedraforca i li féu prendre part a la dansa esbojarrada de les bruixes. Tot seguit cavalcaren damunt la broma tempestuosa de la plana de Vic i, en passar a frec de Sant Bartomeu de Grau, que és carena ponentina de la plana, el rector, que comunia el temps, d'un cop de salpasser el va rebatre a la parròquia de Seva, que és al llevant de la plana. Allí s'entaforà dins d'uns matolls per escapar-se de la persecució d'uns godalls que el seguien per l'olor de les farines que duia esquitxades per tot el cos.

Diuen que aquest bruixot era un home inofensiu i de molt bon humor."

Observacions:

Aquesta versió va ser escrita per Mn. Josep Valls i Bofarull en el Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya del gener de 1902.

La imatge ha estat extreta de l'arxiu fotogràfic municipal de Prats de Lluçanès.

Bibliografia

AADD, El Lluçanès màgic. Recull de llegendes i rondalles del Lluçanès, Edicions Cossetània i Ajuntament de Sant Boi de Lluçanès, 1998.

